

## **N:o 34.**

*Kungl. Maj:ts nådiga proposition till Riksdagen om ändrad lydelse af vissa §§ i förordningen angående bevillning af fast egendom samt af inkomst den 13 september 1907 m. m.; gifven Stockholms slott den 14 februari 1908.*

Under åberopande af bilagda protokoll öfver finansärenden för denna dag vill Kungl. Maj:t härmed föreslå Riksdagen att besluta, att 1, 4, 7, 10, 11, 14, 56, 57 och 60 §§ i förordningen angående bevillning af fast egendom samt af inkomst den 13 september 1907, 10 § i den vid förordningen fogade instruktionen för taxeringsmyndigheterna äfvensom de till förordningen hörande formulären n:is 1—3 och 5—7 till taxeringslängder måtte erhålla den ändrade lydelse, som af härvid fogade förslag utvisas.

De till ärendet hörande handlingarna skola Riksdagens vederbörande utskott tillhandahållas; och Kungl. Maj:t förblifver Riksdagen med all kungl. nåd och ynnest städse väl bevågen.

**G U S T A F.**

*Carl Swartz.*

## Förslag.

### Bevillningsförordningen.

#### 1 §.

För all inom riket belägen *fast egendom*, hvartill ock räknas *frälseränta*, skall, med de undantag, som i 4 § upptagas, bevillning utgöras efter fastighetens uppskattade värde.

Denna bevillning utgår:

a) för *jordbruksfastighet* med sex öre för hvarje fulla etthundra kronor samt

b) för *all annan fastighet* och *frälseränta* med fem öre för hvarje fulla etthundra kronor af taxeringsvärdet.

#### 4 §.

Fastighetsbevillning erlägges *icke* af

a) staten;

b) akademier, vetenskapliga samfund, allmänna undervisningsverk och barmhärtighetsinrättningar: för dem tillhöriga allmänna platser, tomter och byggnader;

kommuner och andra menigheter: för dem tillhöriga, inom deras eget område belägna allmänna platser, tomter och byggnader;

regementen och officerskårer: för deras vid mötesplatser till begagnande under mötena uppförda byggnader;

nykterhetsföreningar: för dem tillhöriga byggnader, afsedda för deras verksamhet; samt

enskilda personer eller samfund: för dem tillhöriga kyrkor och bönehus;

allt dock endast såframt nu omförmälda allmänna platser, tomter, byggnader, kyrkor och bönehus icke nästföregående år lämnat ägaren någon inkomst; börande i motsatt fall fastighetsbevilning utgöras för så stor del af fastighetens taxeringsvärde, som enligt den i instruktionen för taxeringsmyndigheterna bestämda grund motsvarar inkomstbeloppet;

c) ägare af kanal, järnväg och annan farväg eller farled samt flottled: för den mark, som af anläggningen upptages, äfvensom för själfva kanal- och vägbyggnaden, hvarunder jämväl inbegripas de för anläggningens begagnande erforderliga stationshus, verkstäder och andra byggnader; och

d) ägare eller innehafvare af lägenhet med tillhörande åbyggnad, då lägenhetens hufvudsakliga värde utgöres af åbyggnaden och ej öfverstiger 500 kronor, därest lägenhetens innehafvare eller, om han är gift, den andra maken ej eljest erlägger bevilning af fast egendom eller inkomst eller innehafvarens eller makarnas inkomster, däri inbegripet det hyresvärde, åbyggnaden kan äga, ej öfverstiga 500 kronor; skolandet hvad i denna punkt stadgas äga tillämpning jämväl i det fall, att någon äger byggnad å mark, som af annan äges eller innehafves.

I fall, då, af anledning att ägare eller innehafvare af fastighet affidit, stärbhus jämlikt 2 § bör erlägga bevilning för fastigheten, må taxeringsmyndighet kunna medgifva befrielse från bevilning, därest behållningen i boet ej öfverstigit 5,000 kronor samt den affidne efterlämnat änka, oförsörjda barn eller andra stärbhusdelägare, som varit beroende af honom för sin försörjning.

## 7 §.

1 mom. För inkomst, vare sig af kapital eller af arbete, hvilken i nedan angifven ordning taxeras, skall, med de undantag, som i 11 § omförmälas, bevilning erläggas med en för hundra af inkomstbeloppet.

2 mom. Skattskyldig taxeras för den inkomst, han åtnjutit under det nästföregående året.

Gift man taxeras för all makarnas inkomst, i den mån inkomsten icke varit af beskaffenhet att hustrun enligt lag ägt att ensam däröfver råda. För inkomst af dylik beskaffenhet taxeras hustrun.

## 10 §.

## Grunder för inkomsternas beräkning.

1 mom. Vid beräkning af skattskyldigs inkomst nästföregående år må afdrag icke ske:

a) för den skattskyldiges och hans familjs utskylder och lefnads-kostnader samt därtill hänförliga utgifter;

b) för arrende- eller hyresvärde å sådan, kanal, järnväg och annan farled samt flottled tillhörande mark och byggnad, som enligt 4 § är fri från bevillning;

c) för ränta å den skattskyldiges eget, i hans rörelse eller yrke nedlagda kapital;

d) för hvad som användts till fast egendoms förbättring, tillökning af inventarier eller kapitalafbetalning å skuld.

2 mom. Däremot må afdrag ske:

1:o) vid beräkning af inkomst utaf kapital:

för ränta å upplånadt kapital;

ägande, därest hustru är enligt 7 § 2 mom. särskildt skattskyldig, den af makarna, som haft behållen inkomst af kapital, åtnjuta afdrag äfven för den andre åliggande skuldränta, som icke kunnat täckas af dennes egen inkomst af kapital;

2:o) vid beräkning af inkomst utaf arbete;

a) för det genom fastighetsbevillning beskattade, hyresvärdet motsvarande belopp af fem för hundra af taxeringsvärdet å fastighet, som af ägaren begagnats till utöfvande af sådan verksamhet, hvarom i 8 § 2 mom.

a) 1:o) och 3:o) sägs;

b) för ränta å lånt rörelsekapital;

c) för omkostnader för bedrivande af rörelse eller yrke, såsom: arrende- eller hyresafgift, underhåll af fastighet och inventarier, aflöning, föda och öfriga kostnader för de i och för rörelsen använda biträden och arbetare samt andra därmed jämförliga utgifter;

d) för kostnader, som varit förenade med utöfning af vetenskap, konst eller handaslöjd;

e) för hvad som anvisats till bestridande af de med erhållna tjänster eller uppdrag förenade särskilda kostnader, såsom resekostnadsersättning, å stat uppförd häst- och båtlega, officerares lönetillägg för tjänstehästar samt furageringsersättning, anslag till skrifmaterialier, kontorshyra och andra

expenser, dagaflöning eller traktamente för förrättning å annat ställe än tjänstemans eller i förrättningen deltagande persons vanliga boningsort, arfvode, dagaflöning eller traktamente för kommendering utom station, fältaflöning under krigstid samt arfvode eller traktamente för riksdag eller revision å annan ort, än där arfvodes- eller traktamentstagaren varit bosatt;

f) för följande med ämbete och tjänst förenade utgifter, nämligen: den afgift tjänsteman, såsom sådan, ålegat utgöra till pensions-, änke- och pupill- eller annan understöds-kassa, aflöning eller annan ersättning till vikarie eller tjänstebiträde, prästernas i jordeboken upptagna utlagor, i den mån de icke äro eftergifna, ränta och amorteringsbidrag till öfverbyggnads-amorteringsfonden för prästgårdarna i Skåne, samt kostnader för sådana särskildt anbefallda tjänsteresor, för hvilka ersättning icke varit särskildt anvisad.

## 11 §.

Undantag från de i 7—10 §§ meddelade stadganden.

1 mom. Bevillning för inkomst af kapital eller arbete äger *icke* rum, när den skattskyldiges eller, i fråga om äkta makar, deras sammanräknade årsinkomster understigit 500 kronor.

Hafva dessa inkomster icke uppgått till 1,200 kronor, äro 450 kronor, hafva de uppgått till 1,200 kronor, men icke till 1,800 kronor, äro 300 kronor af inkomsten af kapital och arbete fria från bevillning.

Det belopp, för hvilket bevillning sålunda icke äger rum eller som får från uppskattad inkomst såsom bevillningsfritt afdragas, må å ort, där kostnaden för bostad är synnerligen hög i jämförelse med förhållandet inom riket i allmänhet, äfvensom undantagsvis i de fall, där särdeles ömmande omständigheter (talrik familj, långvarig sjuklighet, olyckshändelse och dylikt) förekomma, ökas; dock så att denna ökning, vare sig den äger rum på grund af hög bostadskostnad eller ömmande omständigheter eller båda dessa skäl, icke må för någon skattskyldig eller, i fråga om äkta makar, för dem gemensamt öfverstiga 200 kronor.

Befrielse från eller lindring i bevillningen, hvarom här stadgas, får dock icke åtnjutas af enskild skattskyldig för inkomst, som beskattas inom annan kommun än den, där den skattskyldige är mantalsskrifven, eller, om taxeringen afser under nästföregående år afliden persons inkomst, där han då varit mantalsskrifven, samt ej heller af bolag.

Hafva enligt 7 § 2 mom. makar blifvit särskildt taxerade, skall be-

villning, beräknad efter den samfällda inkomsten, påföras makarna efter förhållandet emellan denna inkomst och hvarderas taxerade inkomst.

För inkomst, som afiden person i lifstiden åtnjutit, må taxeringsmyndighet kunna medgifva befrielse från bevillning, därest behållningen i boet ej öfverstigit 5,000 kronor samt den afidne efterlämnat änka, oförsörjda barn eller andra stärbhusdelägare, som varit beroende af honom för sin försörjning.

För bevillning, som påføres för inkomst, hvilken afiden person i lifstiden åtnjutit, svare stärbhuset icke med mera än tillgångarna i boet. Är boet skiftadt, svare bodelägare icke för mera än hvad af bevillningen å hans lott belöper och i intet fall med mera, än hans lott i boet utgör.

2 mom. Från utgörande af inkomstbevillning *frikallas*:

a) staten;

b) kyrkor, akademier och vetenskapliga samfund, allmänna undervisningsverk, stipendiefonder, pensionsanstalter, sjuk- och fattigvårdsinrättningar jämte andra fromma stiftelser: för all annan inkomst än den i 8 § 2 mom. b) nämnda;

landsting, hushållningssällskap, städer och andra menigheter: för sådan inkomst, som icke härflutit af rörelse eller yrke;

allmänna hypoteksbanken, allmänna hypotekskassan för Sveriges städer och hypoteksföreningar;

järnkontoret, så länge kontorets vinstmedel användas till allmänt nyttiga ändamål och kontoret icke lämnar utdelning åt sina delägare; samt sparbanker, som afses i lagen af den 29 juli 1892, äfvensom sådana ränte- och kapitalförsäkringsanstalter, som afse att bereda vinst endast åt insättare;

c) medlem af konungaätten: för af staten anvisadt anslag samt för inkomst af kapital;

d) olönad svensk konsul: för annan inkomst än den, han härifrån åtnjutit;

e) främmande makters härvarande beskickningar och konsulat tillhörande personer jämte deras betjäning:

*om de icke äro svenska medborgare*: för all annan inkomst än den, som utgjorts af från Sverige uppburen allmän eller enskild pension eller erhållits genom här idkad rörelse;

*om de äro svenska medborgare*: för den inkomst, de åtnjutit af sin tjänst hos den främmande makten;

f) utlänning, som här vistas för att idka studier; samt

g) lappallmogen: för inkomst af renskötsel.

14 §.

Till ledning vid taxeringen skola följande uppgifter meddelas:

1:o) de år, då allmän fastighetstaxering skall verkställas:

a) af stadsdomstol samt domare på landet:

uppgift å beloppet af den vid senaste försäljning betingade köpeskilling för hvarje fast egendom, hvarå, efter det enahanda uppgift sist meddelades, lagfart på grund af köp beviljats; börande i denna uppgift, hvilken skall angifva köparens och säljares namn samt köpeafhandlingens datum, anmärkas, när försäljningen skett af föräldrar till barn, om och i så fall till hvilket belopp i köpeskillingen inbegripits godtgörelse för inventarier eller inbärgad gröda, om förbehåll gjorts om s. k. undantagsförmåner samt om köpet skett å exekutiv eller konkursauktion;

b) af direktion för hypoteksinrättning:

uppgift å det värde, hvartill hvar och en i samma hypoteksinrättning till belåning anmäld fast egendom blifvit uppskattad vid därå, efter det enahanda uppgift senast meddelades, för dylikt låns erhållande anställd och godkänd värdering;

2:o) hvarje år:

a) af styrelse öfver brandförsäkringsinrättning eller dess agenter eller vederbörande brandstodskommitté:

uppgift rörande försäkringsvärdet å de i 5 § b) omförmälda hus och byggnader; börande denna uppgift, hvilken skall meddelas särskildt för hvarje fastighet, afse samtliga hit hörande byggnader, hvilka blifvit mot brandskada försäkrade under den tid af samma år och det näst föregående, för hvilken enahanda uppgift icke förut meddelats;

b) af statsdepartement jämte hvarje ämbetsmyndighet eller ämbetsverk, vare sig statens, stads eller menighets, äfvensom af styrelse för allmän inrättning eller stiftelse, där ämbets- eller tjänsteman, vaktbetjänt eller annan ågt utbekomma aflöning eller pension:

uppgift angående de af hvar och en person för nästföregående år uppburna särskilda belopp af lön, tjänstgöringspenningar, dagaflöning, traktement, arfvode, uppmuntrings-, mil- eller felräkningspenningar, portions-, inkvarterings- eller beklädnadsersättning, provision eller gratifikation och andra löneförmåner äfvensom pension, hvarjämte, då med tjänstebefattning följt fri kost, boställe, bostad eller löningsjord eller inkomst af sportler, expeditionslösen, bötes- eller beslagsandelar eller andra obestämda eller extra inkomster, sådant bör i uppgiften särskildt antecknas;

c) af förmyndarekammare eller gode män för tillsyn å förmynderskap: uppgift angående sammanlagda beloppet af hvarje omyndigs inkomst af kapital för nästföregående år, för så vidt den uppgått till minst 500 kronor;

d) af agent för utländskt försäkringsbolag:

uppgift angående antalet försäkringar och premiebeloppet för nästföregående år inom agenturens område, äfvensom beloppet af utbetalda återförsäkringspremier;

e) af styrelse för verk eller bolag, som är med Kungl. Maj:ts oktroy försedt eller blifvit såsom aktiebolag registrerad eller står under offentlig kontroll, samt af annat bolag eller rederi, så ock af enhvar annan, som under nästföregående år varit taxerad för inkomst af rörelse eller yrke till belopp af minst 5,000 kronor:

enahanda uppgift, hvarom i b) stadgas, angående lön- och arfvodestagares samt öfriga arbetares löneförmåner.

I uppgift, hvarom i 2:o) b) och e) stadgas, må icke något slag af de vederbörande tillkommande aflöningsförmåner uteslutas, äfven om enligt denna förordning afdrag för någon del däraf må vara vid taxeringen medgifvet; dock att pension eller gratifikation å belopp, understigande 200 kronor, må från sådan uppgift uteslutas, då för den, som åtnjutit dylik pension eller gratifikation, annan inkomst ej uppgifves.

## 56 §.

1 mom. Ordförande i och ledamot af taxeringsnämnd och pröfningsnämnd skall vid fullgörandet af sitt uppdrag ställa sig till ovillkorlig efter rättelse de föreskrifter, denna förordning och den till ledning för taxeringsmyndigheterna utfärdade instruktionen innehålla, samt, efter sorgfällig granskning och samvetsgrann pröfning af meddelade uppgifter och för öfrigt upplysta eller kända förhållanden, efter bästa förstånd samt på heder och samvete bestämma och fastställa taxeringen, så att densamma varder i möjligaste måtto jämlik och rättvis.

2 mom. Ordförande i och ledamot af taxeringsnämnd och pröfningsnämnd samt kronans ombud hos pröfningsnämnd äfvensom beskattningsnämnd biträdande tjänsteman får icke, utom vid vederbörande nämnds sammanträde, yppa innehållet af skattskyldigs meddelade uppgift eller upplysning; och må de under öfverläggningarna inom nämnderna lämnade upplysningar och yttrade åsikter rörande enskildas ekonomiska ställning icke



på något sätt utspridas. Den häremot bryter vare, därest han på grund af tjänstebefattning erhållit kännedom om det yppade förhållandet, underkastad ansvar såsom för tjänstefel och straffes eljest med böter från och med tjugufem till och med femhundra kronor.

Har genom sådant yppande af hvad hemligt hållas bort skada uppkommit, vare den felande därjämte skyldig skadan till fullo godtgöra.

*3 mom.* Ordförande i och ledamot af taxeringsnämnd och pröfningsnämnd skall afträda såväl då fråga förekommer om hans egen, hans hustrus, föräldrars, barns eller syskons taxering som ock då fråga är om taxering af bolag eller förening, hvars styrelse han tillhör, eller af skattskyldig, af hvilken han uppbär aflöning.

*4 mom.* Ofvanstående 1, 2 och 3 mom. skola vid hvarje taxeringsnämnds och pröfningsnämnds första sammanträden uppläsas.

### 57 §.

*1 mom.* Till ersättning åt ordförandena i taxeringsnämnderna, till arfvoden för protokollsföringen och andra anteckningar under pröfningsnämndens sammankomster, till kostnad för tryckning eller utskrift af förteckningar öfver de till pröfningsnämnden inkomna besvärsskrifter äfvensom till vedergällning för det i samband med taxeringsförrättningarna för öfrigt lämnade biträde af städernas tjänstemän eller andra personer, som icke äga att vid samma förrättningar beräkna rese- och traktamentsersättning, må hvarje pröfningsnämnd, med undantag af Stockholms stads, för hvilken nedanstående särskilda stadgande gäller, använda och fördela högst ett belopp, motsvarande tre procent af de första 50,000 kronor, hvartill länets hela bevillningssumma efter denna förordning för året uppgår, två procent af därpå följande 100,000 kronor, en och en half procent af därefter följande 100,000 kronor och en procent af allt hvad bevillningssumman öfverstiger 250,000 kronor; dock får, om än denna bevillningssumma sedermera skulle visa sig öfverstiga dess af pröfningsnämnden beräknade belopp, hvarken någon ytterligare kostnadsersättning eller vedergällning än den då beviljade för samma år utdelas eller ett sådant öferskott tagas i beräkning vid bestämmande af enahanda ersättning och vedergällning under ett följande år; börande vid de särskilda ersättningarnas bestämmande afseende fästas på för uppdragets utförande erforderlig skicklighet, tid och arbete. Landsstatstjänsteman, som i och för tjänsten är skyldig att närvara vid taxeringsförrättning, äger icke att därför åtnjuta arfvode af bevillningen.

2 mom. Angående det för ofvan uppgifna ändamål af pröfningsnämnden anvisade belopp och dess fördelning bör till Kungl. Maj:ts befallningshafvande aflåtas särskildt utdrag af nämndens protokoll, hvarefter det beviljade beloppet i vanlig ordning utbetalas af länets landtränteri och med bifogande af sagda protokollsutdrag i kronoräkenskaperna redovisas.

3 mom. Till bestridande af kostnaderna för blanketter till taxeringslängder, till ersättning åt ordförandena i taxeringsnämnderna, till arfvode åt kronans ombud, till arfvode för anteckningar under taxeringsnämndernas och pröfningsnämndens sammankomster samt för protokollsföringen hos pröfningsnämnden äfvensom till vedergällning för det i samband med taxeringsförrättningarna för öfrigt lämnade biträde af personer, som icke äga att vid samma förrättningar beräkna traktamentsersättning, må af Stockholms stads pröfningsnämnd användas och disponeras ett belopp, som svarar emot högst en och en half procent af samma stads efter denna förordning utgående hela bevillningssumma för året; gällande jämväl för bemälda pröfningsnämnd det i 1 mom. af denna § gjorda förbehåll för det fall, att bevillningssumman skulle komma att öfverstiga pröfningsnämndens beräkning. Om det af pröfningsnämnden sålunda beviljade beloppet och detsammes fördelning skall underrättelse genom utdrag af nämndens protokoll meddelas statskontoret, hvarifrån beloppet utbetalas.

4 mom. Ersättning med 50 öre arket för de afskrifter af taxeringslängderna, som det enligt 39 § 4 mom. och 50 § 3 mom. åligger härads-skrifvaren att till kommunalstämmas ordförande aflämna, samt den i 51 § bestämda rese- och traktamentskostnadsersättning enligt därå ingifna, vederbörligen granskade räkningar äfvensom godtgörelse till den, hvilken, i anledning af landskamrerare jämlikt 47 § beviljad ledighet från vissa tjänstegöromål, förordnas att samma göromål förrätta, motsvarande landskamrerares tjänstgöringspenningar, böra, utan sammanblandning med de i föregående tre moment omförmälda taxeringskostnader och arfvoden med flera utgifter, utbetalas för länen af vederbörande landtränteri och för hufvudstaden af statskontoret.

5 mom. Statskontoret åligger att till Kungl. Maj:ts befallningshafvande i länen efter rekvisition utlämna erforderligt antal exemplar af denna förordning äfvensom blanketter till taxeringslängder, jämte sammandrag, samt till pröfningsnämndernas längder, för att genom Kungl. Maj:ts befallningshafvandes försorg vederbörande tillställas. För Stockholms stad ombesörjer öfverståthållareämbetet tryckning och tillhandahållande af blanketter till taxeringslängder.

## 60 §.

*1 mom.* Inom kammarrättens revisionsafdelning må vid granskning af kronoräkenskaperna anmärkning visserligen framställas beträffande den af vederbörande tjänsteman för skattskyldig uträknade bevillning äfvensom till rättelse däraf, att oriktig person upptagits såsom skattskyldig för fast egendom, men däremot icke i afseende å verkställd taxering i annan mån än för så vidt den afser skattskyldig medgifven lindring i bevillningen; ägande kammarrätten i anledning af sålunda framställd anmärkning föreskrifva erforderlig rättelse.

*2 mom.* Om kammarrätten vid pröfning af anförda besvär i taxeringsmål finner, att taxering verkställts å orätt ort eller underlåtits eller ej skett till riktigt belopp å rätt ort, äger kammarrätten, efter vederbörandes hörande, vidtaga erforderliga rättelser i taxeringen å ort, som vederbör; dock att skattskyldigs hela taxering i sådant fall icke må höjas utöfver hvad taxeringsmyndigheterna bestämt, därest besvären icke innefatta yrkande om sådan höjning. Jämväl må, om någon af kammarrätten befrias från bevillning på den grund, att annan person bort uppföras till utgörande af densamma, kammarrätten öfverflytta taxeringen å denne. Äro makar hvar för sig taxerade, äger kammarrätten, där ändring göres i den enes taxering, äfven att i den andres taxering vidtaga af ändringen påkallad rättelse i fråga om frihet från eller lindring i bevillningen.

**Instruktionen för taxeringsmyndigheterna.**

## 10 §.

Vid tillämpning af 11 § 1 mom. i bevillningsförordningen, angående befrielse från eller lindring i bevillning för inkomst af kapital eller arbete, skall den skattskyldiges eller, i fråga om äkta makar, deras behållna afkomst nästföregående år såväl af vederbörande då tillhörig fast egendom som ock af sådan särskildt beskattad rörelse, som drifvits i bolag eller idkats å annan ort än den, där den skattskyldige är mantalsskrifven, tagas i beräkning vid bestämmandet af de sammanräknade årsinkomsterna, hvarvid i fråga om fast egendom iakttages, att inkomst af jordbruksfastighet beräknas till 6 procent och inkomst af annan fastighet till 5 procent af taxeringsvärdet. Om sålunda skattskyldig finnes i sin mantalsskrifningsort hafva haft t. ex. 450 kronors inkomst af kapital eller arbete samt

tillika ägt stadsfastighet, taxerad till 2,000 kronor och hvilken alltså bör upptagas till 100 kronors afkomst, så att hans sammanräknade årsinkomst uppgått till 550 kronor, får enligt föreskriften i andra stycket af det ifrågasvarande momentet, jämfördt med hvad ofvan sagts, sådan skattskyldig tillgodonjuta bevillningsfrihet för ett belopp af 450 kronor och kommer således i det förutsatta fallet icke att erlægga någon bevillning för inkomst, hvaremot den skattskyldige, som jämte 450 kronors inkomst af kapital tillika åtnjutit exempelvis 2,000 kronors inkomst af aktier, skall erlægga full bevillning för de 450 kronorna. Har gift man haft 1,100 kronors inkomst af kapital eller arbete och därjämte ägt jordbruksfastighet till ett taxeringsvärde af 5,000 kronor med 300 kronors däraf beräknad afkomst, samt har hans hustru tillika haft 400 kronors inkomst af aktier, däröfver hon enligt lag ägt att ensam råda, i följd hvaraf makarna i sammanräknade årsinkomster åtnjutit tillhopa 1,800 kronor, kommer bevillning att, utan medgifvande af något afdrag, mannen påföras för hans först berörda inkomst af 1,100 kronor. Har mannen haft 1,500 kronors inkomst af kapital eller arbete och hustrun 400 kronors inkomst af tjänst, så att deras sammanlagda inkomst utgjort 1,900 kronor, skall hvardera taxeras för hela sin inkomst och därför erlægga bevillning utan afdrag.

*Formulär n:o 1.*

## Taxeringslängd

öfver fast egendom, för hvilken bevillning erlägges,

i N. N. socken, N. N. härad och N. N. län

för år 19.....

Den skattskyldige.	Nummer å uppgift eller annan bilaga.	Egendomen.	Jordboksnummer.		Officiella uppgifter om			Af taxeringsnämnden uppskattadt värde				
			Mantal.	Mantal.	senaste köpskilling.	hypoteksvärde.	gällande brandförsäkringsvärde.	jordbruksfastighet.		å annan fastighet.		
								Parti-summa.	Hufvud-summa.	Parti-summa.	Hufvud-summa.	
Brukspatron J. E. Bergström .....	1	Råbelöf frälse säteri..... D:o mjölkvarn, 3 par stenar .....	1	2	50,000	50,000	—	50,000	—	—	—	—
		Svanå skatte .....	1	$\frac{1}{2}$	6,000	5,000	—	6,000	—	—	18,000	—
		D:o stångjärnsbruk .....	—	—	—	—	40,000	—	—	—	50,000	—
		Frälseränta af $\frac{1}{2}$ mantal Nyfors, enligt sistlidet års markegång 130 kr. 25 öre	—	—	—	—	—	—	—	56,000	2,600	70,600
Hemmansägaren Nils Larsson .....	2	Röksta skatte .....	1	$\frac{3}{4}$	20,000	18,000	—	19,000	—	—	—	—
		D:o frälse .....	3	$\frac{1}{4}$	—	6,000	—	7,000	—	—	—	—
		D:o oljeslageri .....	—	—	—	—	5,000	—	—	—	4,000	—
		D:o såg med 2 ramar .....	—	—	—	—	—	—	—	—	8,000	—
		D:o brännvinsbränneri-byggnader .....	—	—	—	—	—	—	—	—	2,000	—
		D:o tegelbruk .....	—	—	—	—	—	—	—	—	1,000	—
		Nyängen utjord .....	6	—	—	—	—	1,000	27,000	—	—	15,000
Hemmansägaren Sven Persson .....	—	Röksta skatte .....	2	$\frac{3}{4}$	18,000	18,000	—	—	19,000	—	—	—
Kronolänsmannen A. Blomberg .....	3	Sanda boställe .....	1	$\frac{1}{2}$	—	—	—	—	10,000	—	—	—
Venamo härad .....	—	Skogsbergs allmänningssdel .....	—	—	—	—	—	—	10,000	—	—	—
Hofstena socken .....	—	Folkskolebyggnad .....	—	—	—	—	5,000	—	—	—	—	1,000
L. N. Cronvall .....	—	Åby stenkärlsfabriks byggnader .....	—	—	—	—	500	—	—	—	—	500
		Summa	4	$\frac{3}{4}$					122,000			87,100

Förrättningsstället N. N. den ..... maj 19.....

Taxeringsnämnden

N. N.

Ordförande.

N. N.

N. N.

**Anmärkningar.**

- 1:o. Den skattskyldiges namn och titel samt egendomens namn, nummer och mantal skola vara af häradsskrifvaren
- 2:o. Sedan pröfningsnämnden slutat sin förrättning, skola från denna nämnds längd i taxeringslängden införas de tillförlitlig uppgift å det verkliga taxeringsvärdet.

Uträknad bevillning				Summa.	Af pröfningsnämndens ändrade partivärden.	S i pröfningsnämndens protokoll.	Taxeringsnämndens anteckningar.
för jordbruks- fastighet å 6 öre för 100 kronor.	för annan fastig- het å 5 öre för 100 kronor.						
—	—	—	—	—	55,000	15	Ordföranden ansåg värdet böra bestämmas till 55,000 kronor.
—	—	—	—	—	—	—	
—	—	—	—	—	—	—	
—	—	—	—	—	—	—	
33	60	35	30	68	90	—	{ Med afseende å hemmanets beskaffenhet och vid jämförelse med Röksta n:o 2 ansågs köpeskillingen för hög.
—	—	—	—	—	—	—	
—	—	—	—	—	—	—	{ Här är endast upptagen den del af fastigheten, som är uthyrd. Årliga hyresbeloppet 50 kronor.
—	—	—	—	—	—	7,000	
—	—	—	—	—	—	—	
—	—	—	—	—	—	—	
16	20	7	50	23	70	—	
11	40	—	—	11	40	—	
6	—	—	—	6	—	—	
6	—	—	—	6	—	—	
—	—	—	50	—	50	—	
—	—	—	25	—	25	—	
73	20	43	55	116	75	—	

införda, då längden till taxeringsnämndens ordförande aflämnas.

ändringar, som af pröfningsnämnden blifvit beslutade, så att taxeringslängden alltid för hvarje fastighet innehåller





*Formulär n:o 2.*

Taxeringslängd

öfver fast egendom, för hvilken bevillning erlägges,

i N. N. stad af N. N. län

för år 19.....

Den skattskyldige.	Nummer <sup>o</sup> uppgift eller annan bilaga.	Egendomens beskaffenhet samt stadsjordens rymd.	Kvarter.	Hus- eller gårdsnummer.	Officiella uppgifter om			Af taxeringsnämnden uppskattadt värde			
					senaste köpskilling.	hypoteksvärde.	gällande brandförsäkringsvärde.	jordbruksfastighet.		ö annan fastighet.	
								Parti-summa.	Hufvud-summa.	Parti-summa.	Hufvud-summa.
Grosshandlaren J.Lönn	50	Huset vid Salttorget .....	Lejonet	7	} 45,000	—	40,000	—	—	45,000	—
		Tomten .....									
		Magasinet vid hamnen...	Sjöbodarne	6	—	—	—	—	—	4,000	—
		Stadsjord, 3 hektar .....			—	—	—	3,000	—	—	—
		Marielund, landeri .....			—	—	—	4,000	—	—	—
		D:o , lustbyggnader						7,000	3,000	53,000	—
Staden .....	52	Tullhusbyggnaden vid Tullgatan .....	Sjöbodarne	9	—	—	55,000	—	—	27,500	—
		Tomten .....			—	—	—	—	—	2,500	30,000
Fabriksbolaget Billing & C:o .....	53	Huset vid Drottninggatan	Hästen	11	} 30,000	—	25,000	—	—	35,000	—
		Tomten .....								—	—
		Fabriksbyggnad vid Tullgatan .....	Sjöbodarne	11	} 50,000	—	60,000	—	—	60,000	—
		Tomten .....								—	—
		Beteshage å utmarken...			—	—	—	—	600	106,000	
Snickaren P. Eklöf ...	—	Tomten vid Tullportsgatan	Vägvisaren	8	—	—	—	—	—	—	—
		Summa							7,600	189,000	

N. N. den ..... maj 19...

Taxeringsnämnden

N. N.

Ordförande.

N. N.

N. N.

N. N.

## Anmärkningar.

- 1:o. Den skattskyldiges namn och titel, egendomens beskaffenhet samt husets eller gårdens nummer jämte kvarter.
- 2:o. Sedan pröfningsnämnden slutat sin förrättning, skola från denna nämnds längd i taxeringslängden införas de tillförlitliga uppgifter å det verkliga taxeringsvärdet.

Uträknad bevilning						S i pröfningsnämndens protokoll.	Af pröfningsnämnden ändrade partivärden.	Taxeringsnämndens anteckningar.
för jordbruks- fastighet å 6 öre för 100 kronor.	för 100 kronor.	för annan fastig- het å 5 öre för 100 kronor.	Summa.					
			—	—	—	—	—	—
—	—	—	—	—	—	—		
—	—	—	—	—	—	—		
—	—	—	—	—	—	—		
4	20	26	50	30	70	—		
—	—	—	—	—	—	—		
—	—	15	—	15	—	—		
—	—	—	—	—	—	30,000		
—	—	—	—	—	—	25		
—	—	—	—	—	—	—		
—	—	—	—	—	—	—	Tomtens värde kan ej skattas högre än till 75 kronor.	
—	36	53	—	53	36	—		
—	—	—	—	—	—	—		
4	56	94	50	99	06	—		

terets namn skola vara af vederbörande tjänsteman införda, då längden till taxeringsnämndens ördförande aflämnas. ändringar, som af pröfningsnämnden blifvit beslutade, så att taxeringslängden alltid för hvarje fastighet innehåller



*Formulär n:o 3.*

Af N. N. läns pröfningsnämnd beslutade ändringar i taxeringen af

fast egendom, för hvilken bevillning erlägges,

i N. N. fögderi

för år 19.....

Den skattskyldige.	Egendomen.	Nummer.	Mantal.	Af taxeringsnämnden uppskattadt värde		Uträknad bevilling			
				å jordbruksfastighet.	å annan fastighet.	å jordbruksfastighet.	å annan fastighet.		
N. N. socken.									
Brukspatron J. E. Bergström..	Råbelöf fräse säteri .....	1	2	50,000	—	30	—	—	—
Hemmansägaren Nils Larsson..	Röksta såg .....	—	—	—	8,000	—	—	4	—
	Summa			50,000	8,000	30	—	4	—
Den af pröfningsnämnden beslutade förhöjning utgör alltså...		—	—	5,000	—	3	—	—	—
» » » » minskning » » ...		—	—	—	1,000	—	—	—	50
	Summa			55,000	7,000	33	—	3	50

N. N. den..... 19...

N. N.

Riktigheten af

**Anmärkning.**

Sedan längden blifvit afslutad, skall uti fögderisammandraget af taxeringslängderna införas sammanlagda formuläret n:o 7 närmare visar.

Af pröfningsnämnden uppskattadt värde		§ i pröfningsnämndens protokoll.	Uträknad bevillning				Anteckningar.
å jordbruksfastighet.	å annan fastighet.		å jordbruksfastighet.	å annan fastighet.	å jordbruksfastighet.	å annan fastighet.	
55,000	—	15	33	—	—	—	Annot. i taxeringslängden sid. .... D:o i d:o sid. ....
—	7,000	16	—	—	3	50	
55,000	7,000		33	—	3	50	
—	—	—	—	—	—	—	
—	—	—	—	—	—	—	

ofvanstående längd vitsordas af

N. N.

Kronoombud.

beloppet af den utaf pröfningsnämnden beslutade förhöjning eller minskning jämte därå uträknad bevillning, på sätt





Taxeringslängd

öfver

inkomstbevillningen

och

inkomstskatten

inom

.....  
och ..... län

för år 19.....

Nummer å uppgift eller annan bilaga.	Den skattskyldiges		Nummer å hus, hemman eller lägenhet.	Taxering enligt bevillningsförordningen.							Af pröfningsnämnden beslutade ändringar i de beskattningsbara inkomstbeloppen.	
	namn och titel eller yrke.	bostad.		Af taxeringsnämnden					Uträknad bevilling.			
				taxerad inkomst			medgifvet afdrag enligt 11 § bevillningsförordningen.	antagen beskattningsbar inkomst.				
				af kapital.	af tjänst eller pension.	af rörelse, yrke eller eljest.				Summa.		
1	Brukspatronen J. E. Bergström	Räbelöf .....	1	1,000	—	10,000	11,000	—	11,000	110	—	12,500
	Rättaren Måns Trulsson .....	» .....	—	—	600	—	600	450	150	1	50	—
2	Mjölaren A. Fogelberg .....	Räbelöfs kvarn .....	—	—	700	300	1,000	450	550	5	50	—
3	Hemmansägaren Nils Larsson...	Röksta .....	1	—	—	1,700	1,700	—	1,700	17	—	—
4	F. grosshandlaren E. Berg.....	Alby .....	2	7,500	—	—	7,500	—	7,500	75	—	9,000
5	Länsmannen A. Blomberg .....	Sanda .....	1	—	1,300	400	1,700	—	1,700	17	—	—
	L. N. Cronvall .....	För Åby stenkarlsfabrik	—	—	—	1,000	1,000	—	1,000	10	—	—
	Skomakaren L. Jönsson .....	Hofstena .....	—	—	—	700	700	600	100	1	—	—
6	Grosshandlaren C. J. Lönn.....	Sundbyberg .....	25	1,000	—	6,000	7,000	—	7,000	70	—	—
	Hans hustru Anna Lönn.....	» .....	—	800	—	—	800	—	800	8	—	—
8	Lasarettsläkaren O. Sandberg...	Rimbo .....	—	—	4,000	—	4,000	—	4,000	40	—	—
	Sömmerskan Klara Jansson ...	» .....	—	—	—	500	500	450	50	—	50	0
9	Arrendatorn A. Karlsson .....	Vellnora kungsgård .....	—	—	—	1,200	1,200	—	1,200	9	75	786
	Densamme .....	» .....	—	—	—	400	400	300	325	3	25	314
10	Kamreraren S. Wandberg .....	Hammarby .....	—	1,000	600	—	1,600	—	1,600	16	—	—
11	Skepparen L. Johansson .....	Simpnäs .....	—	—	600	1,500	2,100	—	2,100	21	—	—
12	Kommissionären N. Edlind ...	Österby .....	—	—	400	500	900	—	900	7	20	—
13	Hans hustru Alma Edlind.....	» .....	—	500	100	—	600	—	600	4	80	—
14	Änkefru Eva Jakobson .....	Ekeby .....	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
15	Hemmansägaren Sven Persson	Röksta skatte .....	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
16	F. inspektoren O. Lindström...	Olsbacka.....	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
		Summa.....	—	11,800	8,300	24,200	44,300	2,550	41,750	417	50	—

Förrättningsstället N. N. den ..... maj 19.....

Taxeringsnämnden

N. N.

Ordförande.

N. N.

N. N.

## Anmärkningar.

- 1:o. Sedan pröfningsnämnden slutat sin förrättning, skola från denna nämnds längd i taxeringslängden införas de äntillförlitliga uppgifterna å det beskattningsbara inkomstbeloppet.
- 2:o. Då skattskyldig har inkomst af flera yrken, näringar eller tjänster, bör, där specifikation däraf ej kan på annat sätt
- 3:o. Om arrendator af sådan staten tillhörig jordbruksfastighet, för hvilken fastighetsbevilling icke erlägges, är uppböra med afseende å debitering af vägs katt och kommunalutskylder såväl inkomst- som bevillningsbeloppen särskildt
- 4:o. Då uppgift affördrats skattskyldig, bör beviset därom taxeringslängden bifogas.
- 5:o. Såsom inkomst af pension upptagas äfven: årligt understöd, gratifikation, lifränta och undantagsförmån.

Taxering enligt inkomstskatteförordningen.							8 i pröfningsnämndens protokoll.	Taxeringsnämndens anteckningar.	
Af taxeringsnämnden			Uträknad inkomstskatt.	Af pröfningsnämnden beslutad ändring					
taxerad inkomst		beräknadt belopp, efter hvilket skatt utgår.		i taxerad inkomst.	i beräknadt belopp, efter hvilket skatt utgår.				
af fastighet (beräknad).	i dess helhet.								
6,890	17,100	27,200	272	—	18,600	31,000	20		
—	—	—	—	—	—	—	—		
—	1,000	200	2	—	—	—	—		
2,370	4,000	4,000	40	—	—	—	—		
—	28,500	60,000	600	—	31,100	68,300	23		
600	2,100	1,500	15	—	—	—	—		
—	—	—	—	—	—	—	—		
—	7,200	} 8,089	80	89	—	—	—		
—	900		} 1,011	10	11	—	—	—	
—	3,000	2,600		26	—	—	—	—	
—	—	—	—	—	—	—	—		
—	1,600	800	8	—	1,100	300	60	Inkomst af kronoarrende.	
—	—	—	—	—	—	—	—		
—	2,600	2,000	20	—	—	—	—		
—	1,800	1,000	10	—	—	—	—		
—	900	} 420	4	20	—	—	—		
—	600		} 280	2	80	—	—	—	
—	1,400	600		6	—	1,300	500	62	
1,140	1,100	1,100	11	—	—	—	—		
700	1,100	700	7	—	—	—	—		
11,700	74,900	111,500	1,115	—	—	—	—		

dringar, som af pröfningsnämnden blifvit beslutade, så att taxeringslängden alltid för hvarje skattskyldig innehåller åstadkommas, underrättelse därom i anteckningskolumnen införas. skattad icke blott för inkomst af arrendet, utan ock för annan rörelse eller yrke eller tjänst, pension eller kapital, upptagas, på sätt detta formulär visar.



Formulär n:o 6.

Af

..... läns

pröfningsnämnd

beslutade ändringar i taxeringen

till

inkomstbevillning och inkomstskatt

i

.....

för år 19.....

-----

Nummer å uppgift eller annan bilaga.	Den skattskyldiges		Nummer å hus, hemman eller lägenhet.	Taxering enligt bevillningsför-									
	namn och titel eller yrke.	bostad.		Af taxeringsnämnden					Uträknad bevilling.	Af pröfnings-			
				taxerad inkomst			medgifvet afdrag enligt 11 § bevillningsförordningen.	antagen beskattningsbar inkomst.		taxerad in-			
				af tjänst eller pension.	af rörelse, yrke eller eljest.	Summa.				af tjänst eller pension.	af rörelse, yrke eller eljest.		
			af kapital.					af kapital.					
N. N. socken.													
Brukspatronen J. E. Bergström .....	Råbelöf .....	1	1,000	—	10,000	11,000	—	11,000	110	—	1,500	—	11,000
F. grosshandlaren E. Berg .....	Alby .....	2	7,500	—	—	7,500	—	7,500	75	—	9,000	—	—
Sömmerskan Klara Jansson .....	Rimbo .....	—	—	—	500	500	450	50	—	50	—	—	—
Arrendatorn A. Karlsson .....	Vellnora kungsgård	—	—	—	{ 1,200 400	{ 1,200 400	} 300	{ 975 325	9 75 3 25	—	—	—	1,000 400
Änkefru Eva Jakobson	Ekeby .....	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
	Summa	—	8,500	—	12,100	20,600	750	19,850	198 50	—	10,500	—	12,400
	Den af pröfningsnämnden beslutade förhöjning utgör alltså .....	—	2,000	—	300	—	—	—	—	—	—	—	—
	minskning utgör alltså .....	—	—	—	—	—	450	—	—	—	—	—	—
	och förhöjning utöfver minskningen .....	—	—	—	—	2,300	—	2,750	27 50	—	—	—	—
	Säger	—	10,500	—	12,400	22,900	300	22,600	226	—	—	—	—

N. N. den ..... 19...

N. N.

Riktigheten af ofvanstående

**Anmärkning.**

Sedan längden blifvit afslutad, skall uti fogderisammandraget af taxeringslängderna införas sammanlagda inkomstskatt, på sätt formuläret n:o 7 närmare visar.

ordningen.		Taxering enligt inkomstskatteförordningen											§ i pröfningsnämndens protokoll.	Anteckningar.		
nämnden		Aftaxeringsnämnden					Afpröfningsnämnden									
komst	medgifvet afdrag enligt 11 § bevilningsförordningen.	Uträknad bevilning.		taxerad inkomst		beräknadt belopp, efter hvilket skatt utgår.	Uträknad inkomstskatt.	taxerad inkomst		beräknadt belopp, efter hvilket skatt utgår.	Uträknad inkomstskatt.					
		antagen beskattningssbar inkomst.		af fastighet (beräknad.)	i dess helhet.			af fastighet (beräknad.)	i dess helhet.							
12,500	—	12,500	125	—	6,890	17,100	27,200	272	—	7,190	18,600	31,000	310	—	20	Annot. i taxeringsl. sid. ....
9,000	—	9,000	90	—	—	28,500	60,000	600	—	—	31,100	68,300	683	—	23	D:o i d:o sid. ....
0	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	35	D:o i d:o sid. ....
1,000 400	300	{ 786 314	{ 7 3	{ 86 14	—	1,600	800	8	—	—	1,100	300	3	—	60	D:o i d:o sid. ....
—	—	—	—	—	—	1,400	600	6	—	—	1,300	500	5	—	62	D:o i d:o sid. ....
22,900	300	22,600	226	—	6,890	48,600	88,600	886	—	7,190	52,100	100,100	1,001	—		
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—		
—	—	—	—	—	300	3,500	11,500	115	—	—	—	—	—	—		
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—		
—	—	—	—	—	7,190	52,100	100,100	1,001	—	—	—	—	—	—		

längd vitsordas af

N. N.  
Kronoombud.

beloppet af den utaf pröfningsnämnden beslutade förhöjning eller minskning jämte därå uträknad bevilning och





*Formulär n:o 7.*

Sammandrag

af

taxeringslängderna i N. N. fögderi (stad) af N. N. län

för år 19.....

---

E n l i g t b e v i l l -

Taxeringsdistrikets nummer.	Härad. (Stad.)	Socken. (Taxeringsdistrikt.)	af taxeringsnämnden uppskattade värden å fast egendom,								Summa värde å all fast egendom.
			för hvilken bevillning erlägges.			för hvilken bevillning <i>icke</i> erlägges,					
			Jordbruksfastighet.	Annan fastighet.	Summa.	såsom tillhörig staten.			såsom tillhörig kommuner, menigheter m. fl.	Summa.	
						Jordbruksfastighet.	Annan fastighet.	Summa.			
1:a	N. N. ....	N. N. ....	1,000,000	600,000	1,600,000	500,000	100,000	600,000	90,000	690,000	2,290,000
		N. N. ....	320,000	410,000	730,000	200,000	10,000	210,000	25,000	235,000	965,000
2:a	N. N. ....	N. N. ....	450,000	300,000	750,000	125,000	—	125,000	15,000	140,000	890,000
		N. N. ....	730,000	650,000	1,380,000	10,000	15,000	25,000	30,000	55,000	1,435,000
		Summa	2,500,000	1,960,000	4,460,000	835,000	125,000	960,000	160,000	1,120,000	5,580,000
Från ofvanstående summa .....			2,500,000	1,960,000	4,460,000	835,000	125,000	960,000	160,000	1,120,000	5,580,000
Afgår:											
Af pröfningsnämnden beslutad minskning .....			—	1,000	1,000	5,000	—	5,000	—	5,000	6,000
Säger			2,500,000	1,959,000	4,459,000	830,000	125,000	955,000	160,000	1,115,000	5,574,000
Tillkommer:											
Af pröfningsnämnden beslutad förhöjning .....			5,000	—	5,000	—	—	—	2,000	2,000	7,000
Summa			2,505,000	1,959,000	4,464,000	830,000	125,000	955,000	162,000	1,117,000	5,581,000

a i n g s f ö r o r d n i n g e n											Enligt inkomstskatteförrordningen		
af taxeringsnämnden taxerad inkomst						uträknad bevillning					af taxeringsnämnden		
af kapital.	af tjänst eller pension.	af rörelse, yrke eller eljest.	Summa.	Medgifvet af drag enligt 11 § bevillningsförrordningen.	Beskattningsbar inkomst.	för jordbruksfastighet.	för annan fastighet.	för inkomst af kapital och arbete.	Summa.	taxerad inkomst.	beräknadt belopp, efter hvilket skatt utgår.	uträknad inkomstskatt.	
7,200	11,600	18,900	37,700	1,350	36,350	600 —	300 —	363 50	1,263 50	62,500	98,900	989 —	
3,000	3,400	14,000	20,400	1,100	19,300	192 —	205 —	193 —	590 —	35,000	42,000	420 —	
2,000	5,400	9,000	16,400	1,200	15,200	270 —	150 —	152 —	572 —	22,400	23,500	235 —	
8,000	4,500	12,000	24,500	1,700	22,800	438 —	325 —	228 —	991 —	41,900	58,800	588 —	
20,200	24,900	53,900	99,000	5,350	93,650	1,500 —	980 —	936 50	3,416 50	161,800	223,200	2,232 —	

N. N. den .....

N. N.  
Häradsskrifvare.

20,200	24,900	53,900	99,000	5,350	93,650	1,500 —	980 —	936 50	3,416 50	161,800	223,200	2,232 —
—	—	700	700	450	250	—	— 50	2 50	3 —	1,200	1,900	19 —
20,200	24,900	53,200	98,300	4,900	93,400	1,500 —	979 50	934 —	3,413 50	160,600	221,300	2,213 —
2,000	—	—	2,000	—	2,000	3 —	—	20 —	23 —	4,800	5,600	56 —
22,200	24,900	53,200	100,300	4,900	95,400	1,503 —	979 50	954 —	3,436 50	165,400	226,900	2,269 —

N. N. den ..... 19...

N. N.  
Häradsskrifvare.



*Utdrag af protokollet öfver finansärenden, hållet inför Hans  
Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den  
14 februari 1908.*

Närvarande:

Hans excellens herr statsministern LINDMAN,  
Hans excellens herr ministern för utrikes ärendena TROLLE,  
Statsråden: ALBERT PETERSSON,  
ALFRED PETERSSON,  
HEDERSTIERNA,  
HAMMARSKJÖLD,  
ROOS,  
SWARTZ,  
grefve HAMILTON,  
grefve EHRENSVÄRD,  
MALM.

---

Chefen för finansdepartementet, statsrådet Swartz anförde i underdånighet:

Såsom jag redan i mitt yttrande till statsrådsprotokollet den 13 nästlidne januari i fråga om inkomstberäkningen haft tillfälle att erinra, innehålla de den 13 september 1907 utfärdade nådiga förordningarna om bevilning och om inkomstskatt bestämmelser, enligt hvilka bevilning och inkomstskatt, som skola utgöras på grund af de innevarande år förrättade taxeringarna, skola utgå, bevilning för jordbruksfastighet med tre öre för hvarje fulla etthundra kronor af taxeringsvärdet, för annan fastighet och

*Skattesatser.*

frälseränta med två och ett halft öre för hvarje fulla etthundra kronor af taxeringsvärdet samt för inkomst med en half för hundra af det taxerade inkomstbeloppet äfvensom inkomstskatt med femtio öre för hvarje hundratal kronor af det belopp, efter hvilket sådan skatt beräknas.

Den härigenom införda nedsättningen för år 1908 till hälften af de skattesatser, som tillförene pläгат tillämpas, hänför sig till den omständigheten, att under detta år öfvergången äger rum till det enligt nämnda förordningar genomförda nya systemet med afseende på beskattningsåret, hvarigenom till föremål för taxeringen gjorts den skattskyldiges fasta egendom och inkomst under det nästföregående året, under det taxeringen hitintills i regel afsett den fasta egendom, den skattskyldige ägt eller innehaft, resp. den inkomst, han åtnjutit under det löpande året. Med afseende därå, att 1907 års ägare af fast egendom sålunda varda för sina fastigheter beskattade samt, åtminstone formellt sedt, 1907 års inkomst blifver föremål för taxering två år eller både år 1907 och år 1908, ansågs billigheten kräfva, att åt de skattskyldiga bereddes någon lindring i beskattningen, och denna åvägabragtes genom föreskrift att, såsom jag nyss nämnde, bevillning och inkomstskatt på grund af 1908 års taxering skola uttagas med allenast hälften af de procentsatser, som eljes pläгат tillämpas vid bevillingens och inkomstskattens utdebitering.

Sedan under innevarande år det nya beskattningssystemet genomförts, föreligger icke någon anledning att vidare medgifva ifrågavarande skattelindring, utan skattesatserna böra, på sätt jag i mitt förenämnda yttrande den 13 januari framhållit, med afseende på kommande års taxering återföras till sina vanliga belopp.

De författningsändringar, som med anledning häraf böra äga rum, gå följaktligen ut på införande af stadganden dels i 1 § bevillningsförordningen, att bevillning skall utgå för jordbruksfastighet med sex öre samt för all annan fastighet och frälseränta med fem öre för hvarje fulla etthundra kronor af uppskattningsvärdet, dels i 7 § samma förordning, att inkomstbevillning skall erläggas med en för hundra af inkomstbeloppet, och dels i 11 § inkomstskatteförordningen, att inkomstskatt skall utgå med en krona för hvarje hundratal kronor af det belopp, efter hvilket skatt beräknas.

*Bevillnings-  
och inkomst-  
skatteprocent.*

Med det genomförda nya beskattningssystemet sammanhånga äfven de ändringar, som böra vidtagas i båda förordningarnas bestämmelser angående de belopp, som skola utgå i ersättning till taxeringsnämndernas ordförande och andra personer för besvär med taxeringsarbetet äfvensom till bestri-

dande af vissa med detta arbete förenade kostnader, eller den så kallade bevillnings- och inkomstskatteprocenten.

Bevillnings- och inkomstskatteprocenten utgår för Stockholms stad och hvarje län med en på visst sätt bestämd andel af den för staden eller länet debiterade sammanlagda bevillningen och inkomstskatten. De regler, som nu gällande författningar innehålla angående beräkningen af bevillnings- och inkomstskatteprocenten och hvilka återfinnas i 57 § bevillningsförordningen och 41 § inkomstskatteförordningen, äro emellertid uppgjorda med hänsyn till det förhållandet, att bevillning och inkomstskatt på grund af 1908 års taxering skola utgå allenast med hälften af de vanliga beloppen. Då taxeringsarbetet under innevarande år icke kommer att förorsaka mindre besvär för de därmed sysselsatta än eljes kan antagas blifva fallet, bör nämligen detta arbete icke heller ersättas med mindre arfvode, oafsedt att de skatter, som komma att inflyta på grund af taxeringen, uppgå till lägre belopp än vanligt.

Återföras nu bevillningen och inkomstskatten från och med år 1909 till de vanliga skattesatserna, skulle bevillnings- och inkomstskatteprocenten, om gällande regler för dess beräkning bibehölles, uppenbarligen komma att utgå med oskäligt höga belopp. Dessa regler böra därför erhålla en annan lydelse. I sådant afseende föreligger en affattning af ifrågavarande stadganden i det af de år 1906 af mig enligt nådigt bemyndigande tillkallade sakkunniga upprättade förslaget till bevillnings- och inkomstskatteförordningar, hvilket förslag låg till grund för de nu gällande förordningarna i dessa ämnen.

Enligt 1897 års bevillningsförordning utgick bevillningsprocenten för hvarje län med högst ett belopp, motsvarande tre procent af de första 100,000 kronor, hvartill länets hela bevillningssumma för året uppgick, två procent af därpå följande 50,000 kronor och en procent af allt hvad bevillningssumman öfversteg 150,000 kronor. Inkomstskatteprocenten återutgick enligt 1902 års förordning i ämnet efter en beräkningsgrund, motsvarande en fjärdedel af hvad som stadgats med afseende på bevillningsprocenten. För Stockholms stad ägde pröfningsnämnden disponera af bevillningen ett belopp, som svarade emot högst en och en half procent af stadens hela bevillningssumma för året, samt af inkomstskatten ett belopp, beräknadt efter de för länens pröfningsnämnder i sådant hänseende gällande grunderna.

Vid upprättandet af sitt förslag till stadganden angående bevillnings- och inkomstskatteprocenten hade de sakkunniga i främsta rummet haft till

ögonmärke, att arfvodena till ordförandena i den första taxeringsinstansen skulle ansevärt höjas. Genom den nya anordningen af taxeringsmyndigheterna, enligt hvilken bevillningsberedningen och taxeringsnämnden sammanslagits till en myndighet, skulle nämligen ordförandenas besvär med taxeringsarbetet högst betydligt ökas. Och en förhöjning af deras arfvoden syntes i allt fall böra ske, för att af ordförandena måtte kunna krävas det intresserade och nitiska arbete, som vore den oeftergifliga förutsättningen för en effektiv taxering. Därvid hade vidare åsyftats, att för de minsta länen, hvilka med den förut gällande anordningen blifvit jämförelsevis bäst tillgodosedda, skulle uppstå allenast en mindre förhöjning, under det att i de medelstora och största länen procenten skulle uppgå till väsentligen högre belopp. I sådant syfte skulle, hvad länen beträffade, af inkomstskatten utgå samma belopp för hundra som af bevillningen samt den gräns, där en stegrad procent skulle upphöra, framflyttas från 150,000 kronor till 250,000 kronor. För Stockholms stad, där inkomsttaxeringen under de senare åren haft en stadig tendens att stiga hastigare än i länen, ansågos dock de före år 1908 gällande grunderna bereda möjlighet till en nöjaktig godtgörelse, i följd hvaraf för denna stad icke ifrågasattes någon förändring i dessa grunder. Enligt de sakkunnigas förslag skulle således för hvarje län bevillningsprocenten få utgöra högst tre procent af de första 50,000 kronor, hvartill länets hela bevillningssumma uppginge, två procent af därpå följande 100,000 kronor, en och en half procent af därefter följande 100,000 kronor och en procent af allt hvad bevillningssumman öfverstege 250,000 kronor samt inkomstskatteprocenten bestämmas efter samma grunder.

Enligt min mening bör detta de sakkunnigas förslag nu godkännas. Jag har därvid icke förbisett, att vid dess uppgörande äfven afsetts ersättning till de särskilda ledamöter, som enligt de sakkunnigas förslag Kungl. Maj:ts befallningshafvande skulle äga att utse i taxeringsnämnderna men hvilkas tillsättande 1907 års Riksdag afböjde. Härigenom kommer således en af de utgiftsposter, för hvilka anslaget beräknats, visserligen att bortfalla. Denna utgiftspost har dock förutsatts vara af mindre betydelse, och det är min öfvertygelse, att det beräknade anslaget i allt fall icke kommer att visa sig vara för högt. De föreslagna beräkningsgrunderna synas nämligen vara skäligen knappt tillmätta. Och å andra sidan är, att döma af de klagomål, som försports från alla håll öfver de hittills utgående ersättningarnas otillräcklighet, behovet att kunna bereda ordförandena i taxeringsnämnderna en högre godtgörelse för deras maktpåliggande arbete synnerligen trängande. Skulle för öfrigt mot förmodan i något särskildt



fall ett efter de föreslagna grunderna uträknadt belopp, som ju allenast är ett maximum, visa sig blifva högre än som för ändamålet erfordras, är det att förvänta, att vederbörande pröfningsnämnd icke däraf disponerar mera än som finnes skäligt. I detta sammanhang anser jag mig slutligen böra upprepa, hvad jag till statsrådsprotokollet den 15 februari 1907 angående de då framlagda förslagen till nya förordningar om bevillning och inkomstskatt yttrade, att höjningen förnämligast är afsedd att komma den första taxeringsinstansen till godo och allenast i ringare mån att användas till godtgörelse för arbetet vid pröfningsnämnden, hvilket hittills synes hafva i relativt hög grad kommit i betraktande vid de verkställda fördelningarna af bevillnings- och inkomstskatteprocenten.

Härjämte har jag ansett mig böra upptaga en fristående fråga om ändring i de båda skatteförordningarna, nämligen frågan om införande i dessa förordningar af bestämmelser i syfte att gift kvinna må kunna i vissa fall för sig taxeras för inkomst. *Gift kvinnas taxering.*

De föreskrifter angående taxeringen af gift kvinnas inkomst, som innehållas i de nuvarande bevillnings- och inkomstskatteförordningarna, hvilka i detta afseende öfverensstämman med de närmast förut gällande, inskränka sig till stadgandena i 11 § bevillningsförordningen och 10 § inkomstskatteförordningen angående skatteplikt. Härigenom är det föreskrifvet, att vid bestämmande af bevillningsfrihet eller lindring i bevillningen resp. frihet från inkomstskatt eller beräkning af det belopp, efter hvilket inkomstskatt skall utgå, i gift mans inkomst skall inbegripas äfven hans hustrus inkomst. Vidare innehålla de anvisningar, som inleda det vid inkomstskatteförordningen fogade deklarationsformuläret, en erinran, att i skattskyldigs uppgift om inkomst skall innefattas äfven hustruns inkomst.

De förefintliga stadgandena hänföra sig sålunda allenast till skattepåföringen och deklARATIONEN. Beträffande själfva taxeringen är däremot icke utsagdt, att mannen skall taxeras för hustruns inkomst och att hustrun icke skall själf taxeras för sin inkomst. Om alltså lagstiftningen icke intager någon klart uttryckt ståndpunkt i fråga om taxeringen af gift kvinnas inkomst, är emellertid genom en fullt stadgad och alldeles otvetydig praxis detta spörsmål löst på det sätt, att gift kvinna icke är deklarationspliktig och icke för sin inkomst skattskyldig, samt att mannen skall taxeras äfven för all hennes inkomst utan afseende på dess beskaffenhet och utan hänsyn till om hustrun enligt lag äger att ensam råda däröfver eller icke. I besvärsmål, som förts till högsta instansen, har det sålunda förklarats,

att äfven om makarna lefva stadigvarande skilda från hvarandra, mannen dock skall taxeras för hustruns inkomst af arbete och hustrun själf icke taxeras. Detta oakadt har det nog i flera fall händt, att taxeringsnämnd taxerat gift kvinna för sig för inkomst, som icke stått under mannens förvaltning, och att sådana taxeringsåtgärder, därför att klagan emot dem icke förts, blifvit bestående. Men om besvär däröfver anförts, har ändring städse skett, så att taxeringen påförts mannen.

I stort sedt torde det kunna sägas, att denna anordning icke medfört några betydande olägenheter. I flertalet äktenskap, i hvilka hustrun haft själfständig förvaltningsrätt till egendom eller inkomst, har säkerligen skattelikviden kunnat utan någon svårighet ordnas makarna emellan, utan att beskattningsmyndigheterna behöft taga någon befattning med bestämmandet af huru mycket af skatten som ålegat mannen och huru mycket som bort drabba hustrun. Emellertid låter det sig ju icke förnekas, att då civillagen i vissa fall strängt skiljer mellan mannens egendom och inkomst å ena sidan och hustruns egendom och inkomst å den andra samt stadgar, att för gäld, som häftar vid den ena makens egendom och inkomst, skall den andra maken icke svara, äfven skattelagstiftningen skäligen bör taga hänsyn härtill, så att icke genom beskattningsåtgärder motverkas eller rent af i viss mån upphäfves hvad som sålunda civilrättsligt är gällande. Frågan har därjämte framträdt i en bjärtare belysning, då det vid själfdeklarationens införande i vårt beskattningsväsen ålagts mannen att uppgifva äfven hustruns inkomst. I det fall, att inkomsten är från hans förvaltning undantagen, kan detta åliggande verkligen understundom te sig obilligt, och det kan äfven inträffa, att det på grund af bristande kändedom om inkomstens belopp varder honom omöjligt att fullgöra detsamma. Hvad som emellertid i synnerhet drifvit denna fråga fram på dagordningen, är kvinnornas stigande intresse för allmänna ärendens behandling och i sammanhang därmed den omständigheten, att taxering till bevillning i regel är förutsättning för rösträtt i allmänna ärenden.

Frågan om gift kvinnas taxering för sin inkomst upptogs inom Riksdagen år 1904 af en enskild motionär, och anledningen därtill var just det af mig sist berörda förhållandet, i det att motionären uttryckligen angaf syftemålet med sin framställning hufvudsakligen vara att bereda kommunal rösträtt åt gift kvinna, som hade egendom under egen förvaltning.

I en inom Andra Kammaren nämnda år väckt motion föreslogs nämligen,

1:o) att Riksdagen måtte besluta sådan ändring i bevillningsförord-

ningen, hvarigenom gift kvinna, som hade egendom under egen förvaltning, måtte tillerkännas uttrycklig rätt att medels särskild debetsedel för sig beskattas,

2:o) att Riksdagen måtte besluta sådan ändring i inkomstskatteförordningen, att gift kvinna, som hade egendom under egen förvaltning, blefve skyldig att själf uppgifva densamma, samt

3:o) att Riksdagen måtte besluta sådana ändringar i bevillnings- och inkomstskatteförordningarna, att gifta makars inkomster ej vidare skulle sammanräknas i fråga om medgifvande af bevillningsfritt afdrag eller i fråga om beräkning af inkomstskatt.

I sistnämnda del blef motionen af bevillningsutskottet enhälligt afstyrkt och af Riksdagen afslagen. Till stöd för sitt afstyrkande anförde utskottet, att meddelande af föreskrifter i det angifna syftet syntes, äfven om något afseende icke fästes vid möjlig minskning af statsverkets inkomster, vara mindre tillrådligt redan af det skälet, att det helt visst skulle väcka ovilja, om familjer med samma årsinkomst finge utgöra olika skatt blott därför, att hustrun i ena fallet ägde inkomst, däröfver hon hade att ensam råda, men i det andra fallet saknade sådan inkomst.

Äfven förslaget, att gift kvinna, som hade egendom under egen förvaltning, skulle blifva själf deklaraionspliktig, afstyrktes af bevillningsutskottet. I enlighet härmed afslogs förslaget också af Första Kammaren. Andra Kammaren åter godkände ett yrkande om en skrivelse till Kungl. Maj:t i motionens riktning. På grund af de olika besluten hade dock frågan således förfallit.

Däremot föranledde motionen i sin första del en skrivelse från Riksdagen till Kungl. Maj:t. I denna skrivelse, som är dagtecknad den 27 april 1904, hemställde Riksdagen, att Kungl. Maj:t täcktes för Riksdagen framlägga förslag till sådana bestämmelser, att gift kvinna med egendom, däröfver hon enligt lag ägde att ensam råda, blefve med särskild debetsedel för sig beskattad. Riksdagen anförde, att den funne det vara billigt och rättvist, att gift kvinna för sådana intäkter, däröfver hon enligt lag ägde att ensam råda, för sig taxerades, samt att således bevillning henne påfördes och särskild debetsedel för henne utfärdades. I likhet med hvad i motionen framhölles, ansåge därför Riksdagen, att i bevillningsförordningen borde lämnas uttrycklig föreskrift i berörda hänseende, helst bestämmelserna om äkta makars skattskyldighet därigenom komme att bringas i öfverensstämmelse med gällande lagstiftning angående deras inbördes egendomsförhållanden och omfattningen af mannens målsmanskap. Riksdagen funne

sig emellertid icke böra afgifva något förslag till de bestämmelser, som tarfvades för genomförande af den sålunda förordade ändringen i bevillningsförordningen. Enligt Riksdagens mening borde nämligen nya föreskrifter i ämnet föregås af en utredning beträffande den inverkan, dessa kunde hafva å såväl bevillningsförordningens stadganden i öfrigt som också uppbördsreglementet och andra därmed sammanhörande författningar.

I det förslag till ny förordning om inkomstskatt och till vissa ändringar i bevillningsförordningen, som år 1904 utarbetades inom finansdepartementet, upptogs äfven frågan om gift kvinnas beskattning. I detta förslag gjordes beskattningen fakultativ, så att gift kvinna, som hade inkomst, däröfver hon enligt lag ägde att ensam råda, skulle för sig taxeras endast för så vidt hon eller god man för henne genom aflämnande af särskild deklaration gjorde framställning därom.

Hela detta förslag blef emellertid undanskjutet för arbetet på den formella reform af beskattningslagstiftningen, som genomfördes vid 1907 års Riksdag. Jag upptog därefter enligt Kungl. Maj:ts bemyndigande frågan om reformeringen af denna lagstiftnings materiella bestämmelser och tillkallade i sådant syfte två sakkunniga personer, kammarrättsrådet H. Palmgren samt ombudsmannen och fiskalen i domänstyrelsen C. Carleson, för att inom finansdepartementet utarbeta författningsförslag i ämnet.

I afvaktan på det mera genomgripande förslag, som sålunda är att förvänta, har jag emellertid ansett, att frågan om gift kvinnas beskattning kan utbrytas för att särskildt för sig befordras till lösning, och detta så mycket hellre som af förut nämnd orsak framställning om vissa ändringar i bevillnings- och inkomstskatteförordningarna i allt fall måste göras till innevarande Riksdag.

En ytterligare anledning till upptagande af frågan om gift kvinnas beskattning har jag funnit föreligga i den omständigheten, att i det af 1907 års Riksdag antagna förslaget till ändringar i kommunalförordningarna, hvilket under förutsättning af genomförandet af nya grunder för den politiska rösträtten skall träda i tillämpning från och med den 1 januari 1910, inrymts föreskrifter af innehåll, att gift kvinna, som är röstberättigad i kommunala ärenden, skall, utan hinder af att hon står under mannens målsmanskap, vara behörig att utöfva uppdrag såsom ordförande eller vice ordförande i kommunalstämma, ledamot i kommunalnämnd, kommunalfullmäktig, stadsfullmäktig eller ledamot i kyrkoråd eller skolråd. Då emellertid enligt den antagna tillämpningen af nu gällande regler gift kvinna icke för sin inkomst kan blifva röstberättigad i kommunala ärenden, på grund däraf

att hon icke kan själf taxeras till bevillning för inkomst, kunna de ifrågasätta föreskrifterna i kommunalförordningarna uppenbarligen icke blifva effektiva, utan att också bestämmelser meddelas, genom hvilka gift kvinna förklarar skola själf taxeras till bevillning för sin inkomst.

Jag anmodade därför de tillkallade sakkunniga att uppgöra förslag till de författningsändringar, som vore erforderliga för att gift kvinna skulle blifva för sig beskattad till såväl bevillning som inkomstskatt för sin inkomst. Deras förslag öfverlämnades därefter till kammarrätten, som den 17 nästlidne januari däröfver afgifvit underdånigt utlåtande. Med anledning af de erinringar, som framställt af kammarrätten, har förslaget sedermera underkastats ytterligare granskning, och får jag nu anmäla det sålunda bearbetade förslaget. Jag anhåller därvid att få i korthet redogöra för de grunder, efter hvilka detsamma blifvit uppgjort.

Hvad först angår den omfattning, i hvilken särskild inkomsttaxering af gift kvinna må genomföras, har det icke ifrågasatts och kan det uppenbarligen för närvarande ej ifrågasättas, att sådan taxering skall omfatta annat än den inkomst, öfver hvilken hon enligt lag ägt att ensam råda. Följaktligen bör mannen fortfarande taxeras för all makarnas inkomst i öfrigt, äfven inkomst, som härflutit af hustrun enskildt tillhörig egendom, till hvilken mannen dock har förvaltningsrätt. Den inkomst, för hvilken hustrun skall taxeras, blir alltså inkomst af egendom, som hustrun på grund af äktenskapsförord eller enligt gåfva eller testamente eller efter vunnit boskillnad själf förvaltar, och vidare inkomst, som hon genom eget arbete förvärfvat.

Beträffande den omfattning, i hvilken särskild taxering af gift kvinnas inkomst skulle äga rum, innehöll, såsom jag nyss nämnde, det år 1904 inom finansdepartementet utarbetade förslaget den föreskriften, att taxeringen skulle blifva endast fakultativ, så att gift kvinna skulle för inkomst af ifrågavarande slag taxeras allenast i fall särskild deklaration om hennes inkomst afgäfves. Tillika föreslogs den ytterligare begränsningen, att hon icke skulle för sig taxeras i annat fall än att hennes enskilda inkomst uppgått till minst 1,000 kronor med afseende på inkomstskatt och minst 500 kronor i fråga om bevillning. Om hennes enskilda inkomst utgjort lägre belopp, skulle den ovillkorligen inbegripas i mannens taxering.

För min del kan jag icke godkänna denna ståndpunkt, utan steget bör enligt min mening tagas fullt ut, så att taxeringen blir obligatorisk och det alltså uttryckligen stadgas, att om hustrun haft inkomst, öfver hvilken hon enligt lag ägt att ensam råda, mannen icke skall taxeras där-

för utan taxeringen ovillkorligen påföras hustrun. Bestämmelser om beskattning böra nämligen så vidt möjligt erhålla en generell innebörd och icke lämna rum för de skattskyldigas godtycke. Valdes den sålunda föreslagna metoden, skulle därjämte erfordras ett stadgande, att mannen under alla förhållanden vore pliktig att uppgifva äfven hustruns enskilda inkomst, enär han ju skulle vara skattskyldig för densamma i det fall, att hustrun icke afgåfve någon deklaration. Men det är just ett sådant åläggande som bör undvikas, då det icke skäligen må fordras af någon, att han skall deklarerera inkomst, om hvilken han icke med säkerhet kan hafva tillräcklig kännedom. Slutligen torde också någon hänsyn vara att taga därtill, att i många fall slitningar kunde tänkas uppkomma emellan makarna, om de icke vore af samma mening i fråga om huruvida hustrun borde genom egen deklaration begära särskild taxering och såmedels förskaffa sig kommunal rösträtt och valbarhet.

Med afseende på deklarationsplikten innehåller det nu anmälda förslaget icke någon bestämmelse. Detta innebär alltså, att mans och hustrus uppgiftsskyldighet skall bedömas enligt förut gällande regler. Om hustru göres för sig skattskyldig för sin inkomst, varder hon följaktligen pliktig att afgifva deklaration, om hon nästföregående år varit taxerad till inkomstskatt för minst 1,000 kronors inkomst eller ock samma år åtnjutit enskild inkomst till enahanda belopp af beskaffenhet, att den bör taxeras till inkomstskatt. Å andra sidan blir mannen deklarationspliktig endast med afseende på inkomst, för hvilken han skall taxeras.

I sitt underdåniga utlåtande har kammarrätten i detta ämne anført, att »det är tydligt, att, därest förslaget godkännes, uppgiftsplikten i ett o ringa antal fall kommer att helt eller delvis upphöra till följd af inkomstens fördelning vid taxering å två skattskyldiga. Att härigenom inkomst, i synnerhet af kapital, ofta nog komme att blifva från beskattning undandragen, lär med skäl kunna befaras. Om än enligt kammarrättens åsikt denna olägenhet ej bör tillmätas sådan betydelse, att den själfständighet i förevarande afseende, som enligt förslaget skulle tillkomma hustrun, bör uppgifvas, torde likväl tagas i öfvervägande, huruvida icke lämpligen kunde stadgas, att, därest endast den ena af makarna vore deklarationskyldig, det skulle i förekommande fall åligga denne att uppgifva, att den andra maken åtnjutit inkomst».

Såsom kammarrätten anmärkt, kommer uppgiftsskyldighet i en del fall, där sådan enligt hittills gällande regler ägt rum, att bortfalla. Om således mannen haft 1,000 kronors inkomst och hustrun 900 kronors inkomst,

har mannen hittills varit pliktig att deklarerera 1,900 kronors inkomst. Enligt de föreslagna stadgandena skulle i detta fall mannen behöfva uppgifva allenast sin egen inkomst, under det att beträffande hustruns inkomst någon obligatorisk deklaration icke skulle äga rum. Om hvardera makens inkomst utgjort 900 kronor, skulle — jag fränser här det fall, att i följd af nästföregående års *taxering* en vidgad uppgiftsplikt kan inträda — ingendera makens inkomst vara underkastad deklaration, i stället för att hittills mannen haft att deklarerera båda makarnas inkomst eller således 1,800 kronor. Skillnaden framträder måhända ännu starkare, om man tänker sig det fallet, att mannen haft en betydande inkomst och hustrun därjämte åtnjutit enskild inkomst till belopp understigande 1,000 kronor, hvilken sistnämnda inkomst således blifver undandragen obligatorisk deklaration.

Det måste medgifvas, att en sådan anordning skulle innebära någon olägenhet, om med den uteblifna deklarationen också skulle ovillkorligen följa, att den icke uppgifna inkomsten undandrogenes *taxering*. Men så bör ingalunda blifva fallet. Oberoende af deklarationen skulle fortfarande gälla föreskrifterna om beskattningsbart inkomstbelopp, och *taxeringsmyndigheterna* skulle alltjämt till *taxering* upptaga äfven icke deklarerad beskattningsbar inkomst, om hvilken de ägde kännedom. Med afseende härå bör ihågkommas, att inkomst af tjänst i regel uppgifves af arbetsgifvaren, samt att inkomst af sådan verksamhet, som förutsätter anmälan, svårligen kan undgå *taxeringsmyndigheternas* uppmärksamhet. Däremot skulle sannolikt i åtskilliga fall, såsom kammarrätten också erinrat, inkomst af kapital, hvilket slags inkomst städse har en viss benägenhet att dölja sig, komma att blifva obeskattad. Statsfinansiellt torde dock denna omständighet icke få någon afsevärd betydelse. Och man får slutligen icke heller alldeles bortse därifrån, att önskan att erhålla kommunal rösträtt säkerligen skulle i många fall frammana frivillig deklaration om inkomsten.

Under alla förhållanden synes mig, på sätt jag redan antydt, den föreslagna principen om hvardera makens särskilda skattskyldighet med nödvändighet påkalla, att makarna äfven i deklarationsafseende ställas själfständiga. Det bör efter denna princip genomförande icke vidare fordras af någon, att han skall på heder och samvete uppgifva en annans inkomst, med hvilken han icke haft något att skaffa och om hvilken han därför icke med visshet kan äga fullständig kännedom. Jag kan ej heller ansluta mig till den af kammarrätten ifrågasatta utvägen, att om endast den ena maken vore deklarationsskyldig, denne skulle vara pliktig att äfven lämna uppgift, huruvida den andra maken åtnjutit inkomst, i syfte uppenbarligen

att vederbörande taxeringsnämnds ordförande därigenom skulle föränledas att från denne infordra deklARATION. Det bör enligt min mening icke förekomma att på sådant sätt göra den ena maken till angifvare af den andra.

Äfven om makarna sålunda böra i förekommande fall hvardera för sig taxeras för inkomst, måste de enligt min mening dock med vårt beskattningsväsendes nuvarande anordning betraktas såsom en enhet, så vidt angår det beskattningsbara inkomstbeloppet. Detta innebär, att frihet från bevillning bör i allmänhet äga rum endast om deras sammanräknade inkomst understigit 500 kronor samt lindring i bevillningen medgifvas allenast med afseende på summan af bådas inkomst. Likaledes bör degression eller progression i fråga om inkomstskatten beräknas i förhållande till makarnas sammanlagda inkomst. Det belopp, som efter den sammanlagda inkomsten skall utgöras i bevillning eller inkomstskatt, bör därefter fördelas på makarna och påföras hvardera af dem efter förhållandet mellan hela inkomstsumman och hvarderas särskilda inkomst.

I detta afseende framställdes, såsom jag redan nämnt, ett alldeles motsatt förslag i den motion, som förekom vid 1904 års Riksdag, i det att däri föreslogs, att gifta makars inkomster ej vidare skulle sammanräknas i fråga om medgifvande af bevillningsfritt afdrag eller i fråga om beräkning af inkomstskatt. Detta förslag blef dock af Riksdagen bestämdt afvisadt. Det af bevillningsutskottet för afslag anförda skälet, att det skulle vara ägnadt att väcka ovilja, att familjer med lika inkomst blefve helt olika beskattade endast därför att i ena fallet hustrun icke hade men i andra fallet hade enskild inkomst, synes mig vara synnerligen beaktansvärdt. Om man tänker sig, att båda familjerna förfogade öfver 1,800 kronors inkomst och att kommunalutskylderna uppginge till 6 kronor för bevillningskrona, skulle för den familj, där mannen ensam finge skatta för hela inkomsten, erläggas 18 kronor i bevillning, 10 kronor i inkomstskatt och 108 kronor i kommunalutskylder eller tillhopa 136 kronor. I fall däremot i den andra familjen 700 kronor af inkomsten vore af den beskaffenhet, att hustrun enligt lag ägde ensam råda däröfver, och mannen således vore skattskyldig endast för 1,100 kronors inkomst, komme, om makarna icke i fråga om lindring i bevillning och beräkning af inkomstskatt betraktades såsom en enhet, deras sammanlagda utskylder att uppgå till allenast 9 kronor i bevillning, 3 kronor i inkomstskatt och 54 kronor i kommunalutskylder, tillsammans 66 kronor eller följaktligen mindre än hälften af hvad den förra familjen fått erlägga. I allmänhet taget måste dock dessa båda familjer anses äga samma skatteförmåga och till följd däraf böra vid



beskattning behandlas lika. Företrädesvis gäller detta, om hustruns inkomst härflutit af kapital eller af sådan verksamhet, som icke i högre grad varit hinderlig för hennes arbete i hemmet. Om åter hustruns inkomst uppkommit af verksamhet, som, till följd däraf att den hindrat hennes arbete i hemmet, föranledt kostnad för anställande af särskildt biträde för sådant ändamål, kan förhållandet i viss mån vara ett annat. Frågan om medgifvande af skattelindring på grund af dylik kostnad, hvilken fråga är af ganska komplicerad natur, sammanhänger emellertid nära med den fråga om afdrag för den skattskyldige åliggande försörjningsplikt, som tillhör programmet för den igångsatta allmänna revisionen af skattelagstiftningen, och kan uppenbarligen icke lämpligen lösas annorledes än i samband därmed.

Det har ifrågasatts, att grundsatsen, att skatt skall beräknas efter makarnas sammanlagda inkomst, icke skulle tillämpas på det fall, att makarna lefva stadigvarande skilda från hvarandra. Utom det att det kan vara förenadt med svårighet att bedöma, om sådan skillnad äger rum, synes det mig emellertid icke vara lämpligt att för ett förhållande af denna art göra något undantag från skattelagstiftningens allmänna bestämmelser.

Ett genomförande af principen, att man och hustru i fråga om skattepåföringen skola betraktas såsom en enhet, föranleder, såsom kammarrätten erinrat, till några konsekvenser, som enligt min åsikt äro alldeles uppenbara, äfven om uttryckliga bestämmelser därom icke meddelades. Sålunda måste den föreskrift, enligt hvilken bevillningsfritt afdrag förklarats icke få med mera än 200 kronor öfverstiga det vanliga beloppet, tydligtvis, då fråga blir om hvar för sig taxerade äkta makar, gälla deras sammanlagda taxering. Vidare måste stadgandet i 4 § *d*) bevillningsförordningen, hvilket medgifver bevillningsfrihet i visst fall för smärre lägenheter, tillämpas sålunda, att, då dylik lägenhet äges eller innehafves af gift person, vid afgörandet af frågan om bevillningsfrihet hänsyn tages jämväl till den andra makens fasta egendom eller inkomst. Slutligen bör bestämmelsen i 10 § inkomstskatteförordningen, att inkomstskatt för inkomst af fast egendom skall i visst fall utgå efter en skärpt beräkningsgrund, otvifvelaktigt tillämpas på båda makarnas sammanlagda inkomst af ifrågavarande art. Jag har emellertid i förslaget låtit i vederbörande författningsrum insätta förtydligande föreskrifter i förevarande hänseenden.

Om skatteberäkningen ordnas så, att hvardera maken får utgöra skatt med hänsyn tagen ej allenast till dess egen utan äfven till den andra makens inkomst, synes mig följdriktigheten kräfvä, att gift person äfven får vid sin egen taxering åtnjuta afdrag för skuldränta eller förlust, som

den andra maken varit berättigad afdraga vid sin taxering men till hvars afräknande dennes egen inkomst icke förslagit. Om t. ex. hustrun har en stadig inkomst men mannen en växlande, samt hustrun således för ett år, då mannens inkomst uppgått till ett stort belopp, fått för sin egen inkomst erlægga inkomstskatt efter en hög progression, fordrar billigheten, att hon för ett annat år, om mannens rörelse då gått med förlust, får å sin inkomst afräkna denna förlust. Detsamma bör förhållandet vara med skuldränta. Om den ena maken har behållen inkomst, men den andras inkomst icke räckt till betalande af ränta å gäld, bör uppenbarligen den förre få vid sin taxering afräkna överskottet af den senares skuldränta. Närmast har detta betydelse i fråga om den progressiva inkomstskatten, men samma regel bör enligt min mening tillämpas äfven vid bevillningstaxeringen för inkomst af kapital, så att den ena maken får från sin kapitalinkomst afdraga den andra åliggande skuldränta, som icke kunnat täckas af dennes egen inkomst af kapital.

Enligt gällande civilrättsliga bestämmelser äger gift man icke att söka och svara för hustrun, i hvad angår egendom, som är från hans förvaltning undantagen. Enahanda grundsats torde ock böra vinna tillämpning i nu förevarande hänseende. Om den ena af makarna försummar att afgifva själfdeklaration och därigenom förlorar rätten att öfverklaga taxeringen, eller ock underlåter att föra talan emot vidtagen taxeringsåtgärd, kommer således icke desto mindre den andra maken att äga rätt att öfverklaga taxeringen. Gifvet är dock, att ändring på dylik klagan ej kan gå ut på annat eller mera än beräkningen af den klagandes egen skatt.

Om i anledning af anförda besvär rättelse sker i endera makens taxering och af sådan rättelse påkallas ändring äfven af den andra maken påfördt skattebelopp, vare sig genom frihet från eller lindring i bevillning eller inkomstskatt eller genom progression af inkomstskatten, bör gifvetvis dylik ändring jämväl äga rum, äfven om yrkande härom icke blifvit af vederbörande framställt. Hvad pröfningsnämndens taxering angår, är detta utan vidare tydligt på grund af denna nämnds allmänna befogenhet. För undanröjande af all tvekan i fråga om de högre instansernas befogenhet i detta hänseende hafva i 60 § bevillningsförordningen och 43 § inkomstskatteförordningen införts föreskrifter, hvarigenom kammarrätten i hithörande fall bemyndigas att vidtaga rättelse äfven i den andra makens taxering. Och den befogenhet, som enligt dessa lagrum inrymts åt kammarrätten, måste enligt sakens natur äfven tillkomma Eders Kungl. Maj:t vid afgörandet af underdåniga besvär öfver kammarrättens beslut.

I sitt utlåtande har kammarrätten anfört, att det ej sällan torde möta vanskligheter att afgöra, med hvilken egendom den skattskyldiga maken skall ansvara för det honom påförda utskyldsbeloppet. Enligt det remitterade förslaget skulle dessa förhållanden regleras genom allmänna lagens tämligen invecklade stadganden på detta område. Ehuru en sådan anordning väl knappast ur uppbördssynpunkt kunde anses tillfredsställande, hölle kammarrätten likväl före, att fullgiltiga skäl saknades för en afvikelse från de allmänna rättsreglerna härutinnan.

Lika med kammarrätten anser jag, att i skatteförordningarna icke bör införas någon föreskrift om med hvilken egendom den skattskyldige skall svara för betalning af utskylder. En sådan föreskrift har enligt min mening sin rätta plats i civillagen. Säkerligen skola också med dennas förefintliga stadganden dylika frågor, om de någon gång uppkomma, kunna utan större svårighet lösas.

Slutligen anhåller jag att få med några ord omnämna en fråga, som af kammarrätten berörts och af en dess ledamot i ett utlåtandet bifogadt särskildt yttrande vidare utvecklats. Denne ledamot anförde, att det vore påtagligt, att hufvudsyftet med de föreslagna förändringarna angående hustrus taxering för inkomst, öfver hvilken hon enligt lag ägt att ensam råda, vore att bereda gift kvinna med dylik inkomst delaktighet i kommunal rösträtt. Detta syfte vunnes emellertid, om bevillningsförordningen underkastades de i sådant afseende erforderliga jämkningarna, hvaremot inkomstskatteförordningen icke behöfde för nämnda ändamål undergå någon förändring. Därför afstyrkte denne ledamot förslaget, i hvad det afsåge ändrad lydelse af sistnämnda förordning. De föreslagna förändringarna i inkomstskatteförordningen förde nämligen med sig uppenbara olägenheter och svårigheter i fråga om själfdeklarationen och taxeringen. I jämförelse härmed syntes den omständigheten, att något olika regler i vissa undantagsfall gällde vid äkta makars taxering till bevillning och till inkomstskatt, icke böra tillmätas afgörande betydelse. Ur praktisk taxerings- och uppbördssynpunkt måste det anses såsom ett oafvisligt önskemål att icke onödigtvis göra taxeringsföreskrifterna invecklade och svårtillämpliga.

Sist anförda sats lärer vara alldeles själfklar. Men de föreslagna bestämmelserna äro enligt min åsikt ej heller vare sig invecklade eller svårtillämpliga. Beträffande särskildt själfdeklarationen föra dessa bestämmelser icke med sig några som helst svårigheter, utan undanröja tvärtom befintliga svårigheter, och de medföra ej heller annan olägenhet än att uppgiftsplikt, som nu äger rum, i några fall komme att helt eller delvis upphöra.

Hufvudskälet, hvarför den föreslagna anordningen äfven måste omfatta inkomstskatten, är emellertid, att den förutsätter särskild deklaration af hustruns inkomst och att deklaraionsföreskrifterna äro inlagda i inkomstskatteförordningen. Med reservantens ståndpunkt skulle mannen fortfarande deklarerera äfven hustruns inkomst af ifrågavarande art och erlægga inkomstskatt jämväl för denna inkomst. Häremot påpekar jag ånyo, att det måste vara ett syftemål att befria mannen från skyldighet att på heder och samvete uppgifva en inkomst, som han ej förvaltadt, och att anordna skattskyldigheten så, att den öfverensstämmer med eljes gällande föreskrifter om makarnas ansvarighet för gäld. Jag anser mig för öfrigt icke behöfva vidare ingå på de olägenheter, som med den af reservanten ifrågasatta metoden uppenbarligen skulle uppkomma i fall af bristande öfverensstämmelse mellan hustruns bevillningstaxering och den i mannens inkomstskatte-taxering ingående beräkningen af hustruns inkomst.

I det föregående har jag icke vidrört frågan om bevillningstaxeringen af hustrun enskildt tillhörig fast egendom, som är från mannens förvaltning undantagen. Fastighetsbevillning skall enligt 2 § bevillningsförordningen erläggas af den fasta egendomens ägare eller, i vissa fall, innehafvare. Någon föreskrift om att mannen skall taxeras till bevillning för hustruns fasta egendom finnes icke. I praxis, som dock ej torde i detta afseende vara alldeles bestämd, lærer nog mannen i regel hafva upptagits såsom den skattskyldige. Om emellertid i fråga om inkomsttaxeringen gift kvinna förklaras skola för sig taxeras för inkomst, öfver hvilken hon enligt lag ägt att ensam råda, kommer säkerligen samma grundsats att utan vidare tillämpas beträffande fast egendom, som hon enligt lag haft under sin egen förvaltning, i synnerhet då författningens ordalag icke lägga hinder i vägen för en sådan tillämpning. Enligt min mening är därför icke någon ändring af ifrågavarande stadgande nu af nöden.

Utom de ändringar, jag förut angifvit, erfordras, i sammanhang med genomförandet af föreskrifter om gift kvinnas taxering eller af annan anledning, i vissa paragrafer i båda förordningarna några smärre jämkningar, af hvilka jag strax skall redogöra för en, som gäller 14 § bevillningsförordningen, men hvilka det i öfrigt icke torde vara erforderligt att närmare beröra. Vidare böra i det vid inkomstskatteförordningen fogade deklaraionsformuläret de därå befintliga anvisningarna erhålla en något ändrad affattning i anledning af de föreslagna föreskrifterna om äkta makars taxering samt till förtydligande af reglerna angående uppgiftsskyldighet för inkomst af fast egendom. Tillika böra i de formulär till taxeringslängder, som äro

fogade vid bevillningsförordningen, lämpligen införas exempel på gift kvinnas taxering, hvarjämte den befintliga exemplifieringen bör i några formulär jämkas i följd af de ändrade skattesatserna för bevillning och inkomstskatt.

Den af mig nyss antydda ändringen i 14 § bevillningsförordningen afser att klargöra föreskrifterna om innehållet i de uppgifter, som af vederbörande ämbetsverk eller enskilda arbetsgifvare skola afgifvas till ledning vid lön- och arfvodestagares samt öfriga arbetares inkomsttaxering.

*Uppgift till ledning vid annans taxering*

Ett af syftemålen med 1907 års reform i fråga om beskattningsåret vid inkomsttaxeringen var att förekomma den sammanblandning af olika års inkomst, som enligt förut gällande regler kunde uppstå vid taxeringen för ett visst år, och att sålunda göra till föremål för taxeringen ett års inkomst utan tillägg eller inskränkning. Med andra ord uttryckt betyder detta, att beskattningens föremål skall vara den inkomst, som *intjänats under* eller *eljes belöper på* det år, taxeringen afser. Om således, såsom vanligt är, vissa bankräntor uträknas och utbetalas först efter årsskiftet, äro de dock att anse såsom inkomst för nästföregående år samt böra fördenskull deklarerar och taxeras såsom nästföregående års inkomst. Enahanda är förhållandet med vissa provisioner o. d., som kunna till sitt belopp bestämmas först efter årsskiftet. I detta afseende torde praxis vara fullt bestämd, i den mån sådana frågor kunnat under den förutvarande lagstiftningen uppkomma.

Nu stadgas i 14 § bevillningsförordningen, att de uppgifter, som det åligger vederbörande ämbetsverk eller arbetsgifvare att aflämna, skola innehålla underrättelse angående de af lön- och arfvodestagare samt öfriga arbetare *under nästföregående år uppburna* särskilda belopp af lön, tjänstgöringspenningar, dagaflöning, traktamente, arfvode, uppmuntrings-, mil- eller felräkningspenningar, portions-, inkvarterings- eller beklädnadsersättning, provision eller gratifikation och andra löneförmåner äfvensom pension. Det har visat sig, att denna föreskrift understundom blifvit uppfattad så, som skulle i uppgiften intagas dylik inkomst, som väl under nästföregående år uppburits men som belöpt på ett tidigare år, samt å andra sidan icke intagas inkomst, som belöpt på nästföregående år men utbetalats först under det löpande året. I sistnämnda afseende förekommer t. ex., att vissa posttjänstemän åtnjuta provision, ersättning för räknings hållande eller dylika tillfälliga inkomster, hvilka, så vidt de afse den sista delen af nästföregående året, icke kunna uträknas och fördelas förrän i början af det löpande året. Sådana löneförmåner äro uppenbarligen att anse såsom näst-

föregående års inkomst. Det är emellertid angeläget, att reglerna för taxeringen af inkomst stå i fullständig öfverensstämmelse med stadgandena angående de uppgifter, som skola aflämnas till ledning för taxeringen, och detta gäller icke minst beträffande arbetsgifvares uppgifter, hvilka skola tjäna till kontroll å afgifna själfdeklarationer eller omedelbart läggas till grund för taxeringen, i fall själfdeklaration icke aflämnats. På det att något missförstånd icke vidare må uppstå om författningens mening, bör därför uttrycket »under nästföregående år uppburna» utbytas mot »för nästföregående år uppburna». Detta skulle gifvetvis icke utesluta, att om undantagsvis ifrågavarande slags inkomst icke skulle vara till siffran bestämd, då uppgiften skall aflämnas före den 1 mars, arbetsgifvaren vore skyddad genom upplysning, att dylik förmån tillkommit tjänstinnehafvaren men att af angifven orsak beloppet icke ännu kunde uppgifvas. Häraf blefve följden, att vederbörande taxeringsmyndighet finge sedermera från den skattskyldige infordra upplysning om sådan inkomsts belopp.

Föredragande departementschefen uppläste härefter förslagen till ändrad lydelse af vissa paragrafer i bevillnings- och inkomstskatteförordningarna m. m. samt yttrade vidare:

Jag tillåter mig erinra, att jag i mitt yttrande till statsrådsprotokollet den 13 nästlidne januari föreslagit, att i riksstaten för år 1909 måtte såsom inkomster uppföras:

bevillning af fast egendom samt af inkomst med 11,000,000 kronor, och inkomstskatt med 15,000,000 kronor.

På grund af hvad jag anfört, hemställer jag i underdånighet, att Eders Kungl. Maj:t täcktes i särskilda nådiga propositioner föreslå Riksdagen, dels att antaga det af mig nu anmälda förslaget till ändrad lydelse af vissa paragrafer i förordningen angående bevillning af fast egendom samt af inkomst den 13 september 1907 m. m.,

och dels att till upptagande i riksstaten för år 1909 åtaga sig en särskild bevillning af 15,000,000 kronor under namn af inkomstskatt, att på enahanda sätt som bevillningen af fast egendom samt af inkomst af vederbörande vid de för betalning af kronoutskylder infallande uppboordstämmorna uppbäras och i behörig ordning redovisas, samt besluta, att nämnda inkomstskatt skall utgå i enlighet med gällande förordning om inkomstskatt, dock att 5, 8, 10, 11, 40, 41 och 43 §§ i förordningen jämte det vid förordningen fogade deklaraionsformuläret skola erhålla den förändrade lydelse, som i det af mig nyss upplästa förslaget angifves.

Statsrådets öfriga ledamöter instämde med föredragande departementschefen.

Hans Maj:t Konungen biföll hvad statsrådet sålunda hemställt; och skulle nådiga propositioner till Riksdagen aflåtas af den lydelse, bilagorna litt. vid detta protokoll utvisa.

Ur protokollet:

*Axel Nyström.*

---